

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 07.02.2000
KOM(2000) 61 endelig

2000/0037 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse på Fællesskabets vegne
af den nye konvention om beskyttelse af Rhinen**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Ved afgørelse 77/586/EØF indgik Fællesskabet konventionen om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening samt tillægsoverenskomsten til den i Bern den 29. april 1963 undertegnede overenskomst om Den internationale kommission for beskyttelse af Rhinen mod Forurening (CIRP). De andre kontraherende parter var Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og Schweiz.
2. Det er nødvendigt at samarbejde internationalt om at beskytte Rhinens vand fordi floden gennemløber forskellige stater, og fordi dens vand udnyttes intenst. Den 30. december 1987 blev der på en ministerkonference i Strasbourg vedtaget et generelt saneringsprogram under betegnelsen "handlingsprogram for Rhinen". Programmet, som stadig er under gennemførelse, opererer med præcise mål for drikkevand, økosystem og sedimenter der skal nås inden år 2000. I 1989 blev målene suppleret med henblik på at beskytte Nordsøen.
3. På det 25. møde i koordineringsgruppen under Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening påpegede Rhinlandene, hvor stor betydning den nuværende og fremtidige beskyttelse af Rhinens vand havde; de mente det ville være nødvendigt at udarbejde en ny konvention om beskyttelse af Rhinen med supplerende mål som f.eks.:
 - at beskytte, forbedre og stabilisere Rhinens økosystem
 - at sikre vandløbenes naturlige funktion
 - at udnytte vandet sparsommeligt og effektivt, især med det formål at holde hus med drikkevandsreserverne
 - at forebygge, mindske og undgå grænseoverskridende forurening fra industrier og byer, især hvor forureningen indeholder giftige, persistente, kræftfremkaldende, mutagene og bioakkumulerende stoffer
 - at nedbringe forurening fra diffuse kilder, herunder den forurening som grundvandet fører med sig
 - at forebygge og bekæmpe forureningsulykker.
4. Udkastet til ny konvention dækker områder der henhører under Fællesskabets kompetence, og derfor har Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, deltaget i forhandlingerne på grundlag af direktiver fra Rådet.
5. Den 22. januar 1998 godkendte parterne under den 12. ministerkonference i Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening (CIPR) i Rotterdam teksten til den nye konvention om beskyttelse af Rhinen. Ved samme lejlighed besluttede de kontraherende parter at der skal udarbejdes et nyt "program for bæredygtig udnyttelse af Rhinen", som inden for rammerne af den nye konvention skal videreføre og forstærke den indsats der gøres under det nuværende "handlingsprogram for Rhinen", på den anden side af år 2000. Under udarbejdelsen af dette moderniserede program vil der bl.a. blive taget hensyn til det kommende rammedirektiv om Den Europæiske Unions vandpolitik og til erfaringerne fra

forskellige EF-programmer som f.eks. IRMA-programmet, der vedrører en serie flerårige foranstaltninger til forebyggelse af oversvømmelseskader.

6. På et møde i koordinationsgruppen for CIRP den 13. oktober 1998 besluttede de kontraherende parter at de alle ville undertegne den nye konvention samtidig ved en officiel ceremoni, som depositarstaten, Schweiz, ville afholde i begyndelsen af 1999. På denne baggrund forelagde Europa-Kommissionen i februar 1999 Rådet et forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af den nye konvention om beskyttelse af Rhinen (KOM(99) 51). Efter at have gennemgået Kommissionens forslag vedtog Rådet i marts 1999 sine konklusioner, hvori det hedder, at Kommissionen skal undertegne den nye konvention om beskyttelse af Rhinen, med forbehold for senere indgåelse. Den 12. april 1999 undertegnede Det Europæiske Fællesskab, i Bern, den nye konvention om beskyttelse af Rhinen samtidig med alle de andre kontraherende parter.
7. Sekretariatet for den internationale kommissionen for beskyttelse af Rhinen (CIPR) har gentagne gange efter konventionens undertegnelse opfordret de kontraherende parter til at indlede procedurerne for ratifikation af konventionen, så denne hurtigst muligt kan træde i kraft. Kommissionen foreslår derfor, at Rådet træffer afgørelse om, at Fællesskabet indgår den nye konvention om beskyttelse af Rhinen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Fællesskabets vegne af den nye konvention om beskyttelse af Rhinen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, og artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse 77/586/EØF³ indgik Fællesskabet konventionen om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening samt tillægsoverenskomsten til den i Bern den 29. april 1963 undertegnede overenskomst om Den internationale kommission for beskyttelse af Rhinen mod Forurening;
- (2) på det 25. møde i koordineringsgruppen under Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening anså Rhinlandene det for nødvendigt at udarbejde en ny konvention om beskyttelse af Rhinen og at indlede forhandlinger herom;
- (3) Europa-Kommissionen har deltaget i disse forhandlinger på Fællesskabets vegne i overensstemmelse med Rådets forhandlingsdirektiver, og forhandlingerne blev afsluttet i januar 1998;
- (4) i lyset af resultaterne af disse forhandlinger besluttede Rådet i marts 1999, at Fællesskabet skulle undertegne den nye konvention om beskyttelse af Rhinen, med forbehold af senere indgåelse, og gav bemyndigelse til undertegnelsen på Fællesskabets vegne. Den nye konvention for beskyttelse af Rhinen blev undertegnet i Bern (Schweiz) den 12. april 1999;
- (5) formålet med konventionen om beskyttelse af Rhinen er at styrke det multilaterale samarbejde, som skal sikre en bæredygtig udvikling af Rhinens økosystem, forebygge og bekæmpe forureningen af Rhinen, beskytte miljøet, sikre en bæredygtig udnyttelse af vandressourcerne, forbedre sedimenternes kvalitet, forebygge vandstigninger og

¹

...

² ...

...

³ EFT L 240 af 19.9.1977, s. 35.

beskytte mod oversvømmelser i global sammenhæng under hensyntagen til de økologiske aspekter og at bidrage til at sanere Nordsøen;

- (6) Fællesskabets politik på miljøområdet tager navnlig sigte på et højt beskyttelsesniveau; den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb overfor miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler. Ved gennemførelsen af den nye konvention om beskyttelse af Rhinen bør de kontraherende parter bl.a. følge disse principper;
- (7) ved at indgå konventionen bidrager Det Europæiske Fællesskab til at opfylde målsætningerne og principperne i artikel 174 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE

Artikel 1

Den nye konvention om beskyttelse af Rhinen godkendes på Fællesskabets vegne.

Teksten til konventionen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den (de) person(er), der er beføjet til at deponere godkendelsesinstrumentet hos regeringen i Schweiz i overensstemmelse med konventionens artikel 17.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

Konventionen om beskyttelse af Rhinen

Regeringerne i
Forbundsrepublikken Tyskland,
Den Franske Republik,
Storhertugdømmet Luxembourg,
Kongeriget Nederlandene,
Schweiz

og Det Europæiske Fællesskab,

som på baggrund af et globalt perspektiv ønsker at virke for en bæredygtig udvikling af Rhinens økosystem under hensyntagen til den naturrigdom i og ved floden, dens bredder og dens alluviale zoner,

som ønsker at styrke deres indbyrdes samarbejde om bevaring og forbedring af Rhinens økosystem,

som henviser til konventionen af 17. marts 1992 om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer og til konventionen af 22. september 1992 om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav

som tager hensyn til den indsats, der er gjort inden for rammerne af overenskomsten af 29. april 1963 om Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening og den dertil hørende tillægsoverenskomst af 3. september 1976;

som tager i betragtning, at der bør gøres en fortsat indsats for at forbedre den vandkvalitet, der er opnået i kraft af konventionen af 3. december 1976 om beskyttelse af Rhinen mod forurening og handlingsprogrammet for Rhinen af 30. september 1987,

som er opmærksomme på, at det også er påkrævet at sanere Rhinen for at bevare og forbedre Nordsøens økosystem,

som er opmærksomme på Rhinens betydning som europæisk vandvej og på dens forskellige anvendelser,

er blevet enige om følgende

Artikel 1 Definitioner

I denne konvention forstås ved:

a) "Rhin

Rhin fra dens udløb af Untersee med de nederlandske forgreninger Bovenrijn, Bijlands Kanaal, Pannerdensch Kanaal, IJssel, Nederrijn, Lek, Waal, Boven-Merwede, Beneden-Merwede, Noord, Oude Maas, Nieuwe Maas og Scheur samt Nieuwe Waterweg ud til basislinjen, som defineret i artikel 5 sammenholdt med artikel 11 i FN's havretskonvention, Ketelmeer og Ijsselmeer;

b) "Kommissionen

Den Internationale Kommissionen for Beskyttelse af Rhinen mod Forurening (CIPR).

Artikel 2 Anvendelsesområde

Denne konventions anvendelsesområde omfatter:

- a) Rhinen
- b) grundvand, der vekselvirker med Rhinen
- c) akvatiske og terrestriske økosystemer, som vekselvirker med Rhinen, eller hvis vekselvirkning med Rhinen kunne genetableres
- d) Rhinens afstrømningsområde i den udstrækning, hvori forurening, der skyldes stoffer i dette område, har skadelige virkninger for Rhinen
- e) Rhinens afstrømningsområde, når det spiller en væsentlig rolle for forebyggelse af kraftige pludselige højvandsstigninger og beskyttelse mod oversvømmelse langs Rhinen

Artikel 3 Mål

De kontraherende parter stiler med denne konvention mod følgende mål:

1. at sikre en bæredygtig udvikling af Rhinens økosystem, navnlig:
 - a) ved at bevare og forbedre kvaliteten af Rhinens vand, herunder kvaliteten af opslemmede stoffer, sedimenter og grundvand, idet der navnlig skal stiles mod
 - så vidt muligt at forebygge, reducere eller eliminere forurening med skadelige stoffer og næringsstoffer fra punktkilder (f.eks. fra industri og byer), fra diffuse kilder (f.eks. fra landbrug og trafik) - herunder stoffer, der kommer fra grundvandet - og fra sejlads
 - at opretholde og forbedre anlæggenes sikkerhed og forebygge hændelser og ulykker
 - b) ved at beskytte populationerne af organismer og artsrigdommen og mindske forurening med stoffer, der er skadelige i organismerne
 - c) ved at bevare, forbedre og restaurere vandets naturlige funktion; ved at sikre, at gennemstrømningen forvaltes under hensyntagen til den naturlige strøm af faste stoffer og beforder vekselvirkningerne mellem floden, grundvandet og de alluviale zoner; ved at bevare, beskytte og genskabe de alluviale zoners funktion som naturlige overløbsbassiner

- d) ved at bevare, forbedre og restaurere levesteder, der er så naturlige som muligt for vildtlevende dyr og vildtvoksende planter i vandet, på bunden og på bredderne samt i de tilstødende områder, herunder ved at forbedre fiskenes levesteder og genoprette deres bevægelsesfrihed
 - e) ved at sikre en ansvarlig og miljømæssigt forsvarlig ressourceforvaltning
 - f) ved at tage økologiske hensyn ved teknisk regulering af floden, f.eks. for at beskytte mod oversvømmelser, af hensyn til sejladsen eller for at udnytte vandkraften
2. at sikre produktionen af drikkevand fra Rhinens vand
 3. at forbedre sedimenternes kvalitet for at kunne udlægge klapmateriale uden skader for miljøet
 4. at forebygge flomme og sikre beskyttelse mod oversvømmelser i en overordnet sammenhæng under hensyntagen til de økologiske krav
 5. at bidrage til at sanere Nordsøen i sammenhæng med de andre foranstaltninger til beskyttelse af dette hav

Artikel 4 Principper

De kontraherende parter går i denne forbindelse frem efter følgende principper:

- a) forsigtighedsprincippet
- b) princippet om aktiv forebyggelse
- c) princippet om regulering, først og fremmest ved kilden
- d) princippet om at forureneren betaler
- e) princippet om at skader ikke må forøges
- f) princippet om kompensering af meget alvorlige skader ved større tekniske indgreb
- g) princippet om bæredygtig udvikling
- h) princippet om udvikling af det tekniske stade og om bedste miljøpraksis
- i) princippet om ikke-overførsel af miljøforurening fra et miljø til et andet.

Artikel 5 De kontraherende parters forpligtelser

For at nå de mål, der er anført i artikel 3, og som overholdelse af de principper, der er anført i artikel 4, forpligter de kontraherende parter sig til:

1. at styrke deres samarbejde og underrette hinanden, ikke mindst om, hvad de gør på deres område for at beskytte Rhinen

2. at iværksætte på deres område de internationale måleprogrammer og de undersøgelser af Rhinens økosystem, som kommissionen træffer beslutning om, og at underrette kommissionen om deres resultater
3. at udføre analyser for at finde frem til årsagerne til og de ansvarlige for forurening
4. at træffe sådanne egne foranstaltninger på deres område, som de finder nødvendige, og som et minimum at sikre:
 - a) at udledninger af spildevand, som kan påvirke vandkvaliteten, gøres betinget af forudgående udledningstilladelse eller underkastes generelle bindende regler med grænseværdier for udledning
 - b) at udledningerne af farlige stoffer gradvis nedbringes med det mål at bringe dem til ophør
 - c) at overholdelsen af betingelserne for udledningstilladelser, af de generelle regler og af de faktiske udledninger overvåges
 - d) at udledningstilladelserne og de generelle regler periodisk gennemgås og tilpasses i det omfang, hvori væsentlige ændringer i teknikkens stade gør det muligt, eller recipientmiljøets tilstand gør det nødvendigt
 - e) at risikoen for forurening ved hændelser eller ulykker nedbringes mest muligt ved fastsættelse af regler, og at der træffes de nødvendige forholdsregler i tilfælde af nødsituationer
 - f) at tekniske indgreb, der kan føre til alvorlig skade på økosystemet, underkastes forudgående tilladelser, der indeholder de fornødne betingelser, eller underkastes generelle regler
5. at træffe de nødvendige foranstaltninger på deres område for at iværksætte kommissionens beslutninger i overensstemmelse med artikel 11;
6. omgående at underrette kommissionen og de kontraherende parter, som kan blive berørt deraf, om episoder eller ulykker, hvis virkninger kunne indebære en risiko for Rhinens vandkvalitet, og om umiddelbart forestående kraftige pludselige højvandssituationer i overensstemmelse med de varslings- og alarmeringsplaner, som koordineres af kommissionen.

Artikel 6 Kommission

1. De kontraherende parter viderefører deres samarbejde inden for rammerne af kommissionen med henblik på gennemførelsen af denne konvention
2. Kommissionen har status som juridisk person. På de kontraherende parters område besidder den samme retsevne som juridiske personer har efter national ret. Den repræsenteres af sin formand.
3. Spørgsmål vedrørende arbejds- og sociallovgivning reguleres af gældende lov i den stat, hvor kommissionen har sit hovedkontor.

Artikel 7 Kommissionens opbygning

1. Kommissionen består af delegationer fra de kontraherende parter. Hver kontraherende part udpeger sine delegerede og heriblandt en delegationsleder.
2. Delegationerne har ret til at medbringe sagkyndige.
3. Formandskabet i kommissionen varetages tre år i træk ad gangen af hver delegation i den rækkefølge, hvori de er anført i præamblen. Den delegation der varetager formandskabet udpeger kommissionens formand. Formanden optræder ikke som talsmand for sin delegation.

Hvis en kontraherende part giver afkald på at varetage formandskabet, overtages det af den næste kontraherende part.

4. Kommissionen vedtager sin egen forretningsorden og sit eget interne finansregulativ.
5. Kommissionen træffer afgørelse om interne organisatoriske forhold, om de arbejdsgrupper, som den finder påkrævet, og om det årlige driftsbudget.

Artikel 8 Kommissionens opgaver

1. Med det formål at nå de i artikel 3 fastsatte mål, varetager kommissionen følgende opgaver:
 - a) den tilrettelægger internationale måleprogrammer og undersøgelser af Rhinens økosystem og udnytter resultaterne herfra, om nødvendigt i samarbejde med videnskabelige institutioner
 - b) den udarbejder forslag til enkeltforanstaltninger og handlingsprogrammer, eventuelt med inddragelse af økonomiske virkemidler og under hensyntagen til deres forventede omkostninger
 - c) den samordner de kontraherende Rhinstaters varslings- og alarmeringsplaner.
 - d) den evaluerer effektiviteten af de trufne foranstaltninger, bl.a. på grundlag af rapporter fra de kontraherende parter og resultater af måleprogrammer og undersøgelser af Rhinens økosystem
 - e) den varetager sådanne andre opgaver, som de kontraherende parter tildeler den.
2. Med henblik herpå træffer kommissionen beslutninger i overensstemmelse med artikel 10 og 11.
3. Kommissionen forelægger årligt de kontraherende parter en beretning om sin virksomhed.
4. Kommissionen informerer offentligheden om Rhinens tilstand og om resultaterne af sin virksomhed. Den kan udarbejde og offentliggøre rapporter.

Artikel 9 Kommissionens plenarmøder

1. Kommissionen mødes ordinært i plenum en gang om året efter indkaldelse fra formanden.
2. Ekstraordinære plenarmøder kan indkaldes af formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra mindst to delegationer.
3. Formanden foreslår dagsordenen. Hver delegation har ret til at få punkter, den ønsker drøftet, optaget på dagsordenen

Artikel 10 Beslutningsprocedure i kommissionen

1. Kommissionens beslutninger træffes enstemmigt.
2. Hver delegation har en stemme.
3. Hvis foranstaltninger, der skal iværksættes af de kontraherende parter i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b, henhører under Det Europæiske Fællesskabs kompetenceområde, udøver dette uanset stk. 2 sin stemmeret med et antal stemmer svarende til antallet af de medlemsstater, der er kontraherende parter i denne konvention. Det Europæiske Fællesskab udøver ikke sin stemmeret i de tilfælde, hvor dets berørte medlemsstater udøver deres og omvendt.
4. Enstemmigheden berøres ikke af, at en enkelt delegation afholder sig fra at stemme. Denne bestemmelse gælder ikke for Det Europæiske Fællesskabs delegation. Er en delegation fraværende, svarer det til at den afholder sig fra at stemme.
5. Forretningsordenen kan indeholde en bestemmelse om skriftlig procedure.

Artikel 11 Iværksættelse af kommissionens beslutninger

1. Kommissionen retter sine beslutninger om de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b, til de kontraherende parter i form af rekommandationer, som iværksættes i overensstemmelse med de kontraherende parters interne retsregler.
2. Kommissionen kan bestemme, at disse beslutninger:
 - a) skal gennemføres af de kontraherende parter ifølge en tidsplan
 - b) skal iværksættes efter en samordnet fremgangsmåde.
3. De kontraherende parter aflægger regelmæssigt rapport for kommissionen om:
 - a) hvilke love, andre retsfor skrifter eller andre foranstaltninger de har truffet for at iværksætte denne konventions bestemmelser og Kommissionens beslutninger
 - b) hvilke resultater de ifølge litra a) gennemførte foranstaltninger har medført

- c) hvilke problemer der er opstået i forbindelse med iværksættelsen af de i litra a) nævnte foranstaltninger.
4. Hvis en kontraherende part helt eller delvis er ude af stand til at iværksætte kommissionens beslutninger, aflægger den rapport herom inden for en frist, som kommissionen fastsætter fra sag til sag, og redegør for grundene hertil. Enhver delegation kan indgive en anmodning om samråd, som skal efterkommes inden to måneder.

På grundlag af rapporterne fra de kontraherende parter eller på grundlag af samrådene kan kommissionen beslutte, at der træffes foranstaltninger for at fremme anvendelsen af beslutningerne.

5. Kommissionen udarbejder en fortegnelse over sine beslutninger henvendt til de kontraherende parter. De kontraherende parter supplerer årligt senest to måneder før kommissionens plenarmøde kommissionens fortegnelse med ajourføring af status for iværksættelsen af kommissionens beslutninger.

Artikel 12 Kommissionens sekretariat

1. Kommissionen råder over et fast sekretariat, som varetager de opgaver, det får tildelt af kommissionen; det ledes af en sekretariatsleder.
2. De kontraherende parter afgør hvor sekretariatet skal ligge.
3. Kommissionen udpeger sekretariatslederen.

Artikel 13 Fordeling af omkostninger

1. Hver kontraherende part betaler omkostningerne ved sin repræsentation i kommissionen og dens arbejdsgrupper, og hver kontraherende stat betaler udgifterne til de undersøgelser og foranstaltninger, som den iværksætter på sit eget område.
2. Hvordan udgifterne til det årlige driftsbudget fordeles mellem de kontraherende parter, fastsættes i kommissionens forretningsorden og interne finansregulativ.

Artikel 14 Samarbejde med andre stater, andre organisationer og eksterne sagkyndige

1. Kommissionen samarbejder med andre mellemstatslige organisationer og kan rette rekommandationer til dem.
2. Som observatører kan kommissionen anerkende:
 - a) stater, der har interesse i kommissionens virksomhed
 - b) mellemstatslige organisationer, hvis virksomhed har forbindelse til konventionen
 - c) ikke-statslige organisationer i det omfang, hvori deres interesser eller opgaver berøres.

3. Kommissionen udveksler oplysninger med ikke-statslige organisationer i det omfang, hvori deres interesser eller opgaver berøres. Kommissionen indhenter navnlig disse organisationers udtalelser, før den drøfter beslutninger, som kan få særlig stor betydning for organisationerne, og underretter dem derpå, så snart beslutningerne er truffet.
4. Observatører kan forelægge kommissionen oplysninger eller rapporter, der har betydning for konventionens mål. De kan indbydes til at deltage i kommissionens møder uden stemmeret.
5. Kommissionen kan beslutte at høre specialister, der repræsenterer anerkendte ikke-statslige organisationer, eller andre eksperter og indbyde dem til kommissionens møder.
6. Samarbejdsvilkårene og betingelserne for anerkendelse og deltagelse er fastsat i forretningsordenen og det interne finansregulativ

Artikel 15 Arbejdssprog

Kommissionens arbejdssprog er tysk, fransk og nederlandsk. Nærmere bestemmelser herom fastsættes i forretningsordenen og det interne finansregulativ.

Artikel 16 Bilæggelse af tvister

1. Opstår der en tvist mellem de kontraherende parter om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, søger parterne en løsning ved forhandling eller ved enhver anden metode til løsning af tvister, som de finder acceptabel.
2. Hvis tvisten ikke kan løses på denne måde, overdrages den, medmindre parterne i tvisten træffer anden bestemmelse, efter den ene parts anmodning til mægling efter bestemmelserne i bilaget til denne konvention, som udgør en integrerende del af konventionen.

Artikel 17 Ikrafttrædelse

Hver kontraherende part notificerer den schweiziske regering om, at den har afsluttet de nødvendige procedurer for denne konventions ikrafttræden. Den schweiziske regering bekræfter modtagelsen af denne notifikation og underretter de andre kontraherende parter. Konventionen træder i kraft på den første dag i den anden måned efter at den sidste notifikation er modtaget.

Artikel 18 Udtrædelse

1. Når der er gået tre år efter konventionens ikrafttrædelse, kan hver af de kontraherende parter når som helst udtræde af den ved en skriftlig erklæring henvendt til Det Schweiziske Forbunds regering.
2. Udtrædelsen af konventionen får virkning ved udgangen af året efter udtrædelsen.

Artikel 19 Ophævelse og opretholdelse af gældende ret

1. Uanset stk. 2 og 3 ophæves ved denne konventions ikrafttrædelse
 - a) overenskomsten af 29. april 1963 om Den internationale kommission for beskyttelse af Rhinen mod Forurening
 - b) tillægsoverenskomsten af 3. december 1976 til overenskomsten af 29. april 1963 om Den internationale kommission for beskyttelse af Rhinen mod Forurening
 - c) konventionen af 3. december 1976 om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening.
2. Beslutninger, rekommandationer, grænseværdier og andre arrangementer, der er vedtaget på grundlag af overenskomsten af 29. april 1963 om Den internationale kommission for forurening beskyttelse af Rhinen mod Forurening, tillægsoverenskomsten af 3. december 1976 og konventionen om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening anvendes fortsat uden ændring af deres retslige karakter, hvis de ikke udtrykkelig ophæves af kommissionen.
3. Fordelingen af udgifter til det årlige driftsbudget som fastlagt i artikel 12 i overenskomsten af 29. april 1963 om Den internationale kommission for beskyttelse af Rhinen mod Forurening som ændret ved tillægsoverenskomsten af 3. december 1976, gælder fortsat indtil kommissionen har fastlagt en fordeling i forretningsordenen og det interne finansregulativ.

Artikel 20 Originaltekst og deponering

Denne konvention er udfærdiget på tysk, fransk og nederlandsk, idet de tre sprogversioner har samme gyldighed; den deponeres hos den schweiziske regering, som overdrager en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

Udfærdiget i

For regeringerne for

Forbundsrepublikken Tyskland

Kongeriget Nederlandene

Den Franske Republik

Schweiz

Storhertugdømmet Luxembourg

For Det Europæiske Fællesskab

BILAG

Voldgift

1. Medmindre parterne i tvisten bestemmer andet, skal voldgiftsproceduren foregå i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag.
2. Voldgiftsretten er sammensat af tre medlemmer. Den klagende og den indklagede part udpeger hver en voldgiftsmand. De to voldgiftsmænd udpeger efter fælles overenskomst den tredje voldgiftsmand, som varetager formandskabet i retten.

Hvis formanden for voldgiftsretten ikke er udpeget ved udløbet af en frist på to måneder efter udnævnelsen af den anden voldgiftsmand, skal præsidenten for Den Internationale Domstol efter begæring fra den part, der handler først, udpege ham inden for en yderligere frist på to måneder.

3. Hvis en af parterne i tvisten ikke inden to måneder efter modtagelsen af den i artikel 16 i denne konvention omhandlede begæring har foretaget den udpegelse, som påhviler ham, kan den anden part underrette præsidenten for Den Internationale Domstol, som udpeger formanden for voldgiftsretten inden for en yderligere frist på to måneder. Straks efter sin udpegelse anmoder formanden for voldgiftsretten den part, der ikke har udnævnt en voldgiftsmand, om at gøre dette inden for en frist på to måneder. Overskrides denne frist, underretter han præsidenten for Den europæiske Menneskerettighedsdomstol, som foretager den pågældende udnævnelse inden for en yderligere frist på to måneder.
4. Er præsidenten for Den Internationale Domstol i de tilfælde, der er anført i foranstående stykker, forhindret, eller er han statsborger i en af de stater, der er part i tvisten, påhviler udpegelsen af formanden for voldgiftsretten eller udnævnelsen af voldgiftsmanden vicepræsidenten for domstolen eller det ældste medlem af domstolen, som ikke er forhindret og som ikke er statsborger i en stat, der er part i tvisten.
5. Foranstående bestemmelser finder tilsvarende anvendelse ved besættelse af pladser, der måtte blive ledige.
6. Voldgiftsretten træffer afgørelse efter folkerettens regler og i særdeleshed efter bestemmelserne i denne konvention.
7. Voldgiftsrettens afgørelser såvel vedrørende procedure som substans træffes ved flertalsafgørelse mellem medlemmerne; det forhold, at et medlem af retten, udpeget af en af parterne har forfald eller undlader at stemme, er ikke til hinder for, at retten kan træffe afgørelse. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende. Rettens afgørelser er bindende for parterne. Parterne afholder omkostningerne med hensyn til de af dem udpegede voldgiftsmænd og deler de øvrige omkostninger ligeligt. Med hensyn til andre spørgsmål træffer voldgiftsretten selv bestemmelse om sin procedure.

8. I tilfælde af tvist mellem to kontraherende parter, hvoraf kun én er medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab - som på sin side selv er kontraherende part - retter den anden part samtidig den samme begæring til denne medlemsstat og til Fællesskabet, som inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af begæringen i forening meddeler denne part, om medlemsstaten, Fællesskabet eller medlemsstaten og Fællesskabet i forening optræder som part i tvisten. Hvis en sådan meddelelse ikke gives inden for nævnte frist, anses medlemsstaten og Fællesskabet som værende én og samme part i tvisten for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i dette bilag. Det samme gælder, såfremt medlemsstaten og Fællesskabet i forening optræder som part i tvisten.

Protokol om undertegnelse

Ved undertegnelsen af konventionen om beskyttelse af Rhinen er delegationslederne i CIPR blevet enige om følgende:

1. Konventionen berører ikke:
 - a) konventionen af 3. december 1976 om beskyttelse af Rhinen mod forurening med chlorider
 - b) brevveksling af 29. april / 13. maj 1983 om nævnte konvention, trådt i kraft den 5. juli 1985
 - c) erklæringen af 11. december 1986 fra delegationslederne for de regeringer, der er kontraherende parter i overenskomsten af 29. april 1963 om Den internationale kommission for beskyttelse af Rhinen mod Forurening
 - d) tillægsprotokollen af 25. september 1991 om konventionen af 3. december 1976 om beskyttelse af Rhinen mod forurening med chlorider.
 - e) erklæringen af 25. september 1991 fra delegationslederne for de regeringer, der er kontraherende parter i overenskomsten af 29. april 1963 om Den internationale kommission for beskyttelse af Rhinen mod Forurening.
2. Udtrykkene "teknikkens stade" og "bedste tilgængelige teknologi" er synonyme og skal inden for rammerne af konventionen om beskyttelse af Rhinen ligesom udtrykket "bedste miljøpraksis" forstås på samme måde som i konventionen af 17. marts 1992 om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer (bilag I og II) og konventionen af 22. september 1992 om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (bilag 1).
3. Kommissionens hovedsæde ligger fortsat i Koblenz.
4. I tilfælde af tvister mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, som ikke involverer en anden stat, finder artikel 219 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendelse.

Udfærdiget i

for regeringerne for

Forbundsrepublikken Tyskland

Kongeriget Nederlandene

Den Franske Republik

Schweiz

Storhertugdømmet Luxembourg

For Det Europæiske Fællesskab

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Konventionen om beskyttelse af Rhinen

2. BUDGETPOST

B7 - 8110

3. RETSGRUNDLAG

- Overenskomst af 29. april 1963 om Den internationale kommission for beskyttelse af Rhinen mod Forurening og tillægsoverenskomsten af 3. december 1976
- Konventionen af 3. december 1976 om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening
- Internationale konventioner, som Fællesskabet er kontraherende part i, navnlig konventionen af 17. marts 1992 om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer samt konventionen af 22. september 1992 om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (OSPAR-konventionen)
- Den nye konvention om beskyttelse af Rhinen, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab og de andre kontraherende parter den 12. april 1999, i Bern.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Sigtet med konventionen om beskyttelse af Rhinen er at sikre en bæredygtig udvikling af Rhinens økosystem, at sikre fremstilling af drikkevand af vand fra Rhinen, at forbedre sedimenternes kvalitet, så klapmateriale herfra kan dumpes eller udlægges uden belastning af miljøet, at forebygge vandstigninger og sikre generel beskyttelse mod oversvømmelser under hensyntagen til de økologiske krav, at bidrage til at sanere Nordsøen i tilknytning med de andre foranstaltninger til beskyttelse af dette hav. Inden for rammerne af konventionen samordner Den internationale Kommission for beskyttelse af Rhinen (CIPR) foranstaltningerne til opfyldelse af konventionens målsætninger. CIPR bistås af et sekretariat, som har hjemsted i Koblenz (Tyskland).

Fællesskabet er kontraherende part i den nuværende konvention om Rhinen, og det kan i kraft af sin deltagelse i den nye konvention fortsætte det internationale samarbejde om beskyttelse af Rhinens vand, som er genstand for intensiv udnyttelse.

Herved bidrager Fællesskabet til at forfølge traktatens mål ved at fremme bevaring, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, til at beskytte menneskers sundhed, til en forsigtig og rational udnyttelse af vandressourcerne og til at fremme foranstaltninger på internationalt plan til løsning af de regionale miljøproblemer.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens fornyelse

Årligt bidrag i konventionens gyldighedsperiode (konventionen er gyldig i ubestemt tid).

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE

5.1 Ikke-obligatoriske udgifter

5.2 Opdelte bevillinger

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

Tilskud til samfinansiering med andre offentlige og/eller private tilskudsydere.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

Sekretariatets foreløbige budget er årligt. Under den nuværende konvention bidrager Fællesskabet til det årlige budget for Den Internationale Kommission for beskyttelse af Rhinen med 13%. Det Europæiske Fællesskabs bidrag i 1999 var således på 168 595 DM (86 201,25 € opført under budgetpost B7-8110); dette bidrag vil i 2000 beløbe sig til 174 869 DM (89 409 €).

Når den nye konvention er ratificeret, bidrager hver enkelt kontraherende part til sekretariatsudgifterne for Den Internationale Kommission for beskyttelse af Rhinen efter den fordelingsnøgle, der er nævnt i punkt 9 i CIPR's nye forretningsorden og finansregulativ. Ifølge denne fordelingsnøgle skal Det Europæiske Fællesskab bidrage med 2,5%; Schweiz med 12% og de andre kontraherende parter bidrager til dækning af restbeløbet, med 32,5% for Forbundsrepublikken Tyskland, 32,5% for Den Franske Republik, 32,5% for Kongeriget Nederlandene og 2,5% for Storhertugdømmet Luxembourg.

Ud over dette bidrag til dækning af sekretariatets driftsbudget skal Det Europæiske Fællesskab, inden for grænserne af dets finansielle formåen, sørge for, at der kan udbetales et supplerende bidrag, så Det Europæiske Fællesskabs samlede bidrag svarer til Fællesskabets bidrag til budgettet for året forud for ikrafttrædelsen af den nye konvention for beskyttelse af Rhinen. Det Europæiske Fællesskabs samlede bidrag må imidlertid ikke procentvist overskride det fællesskabsbidrag, der er fastsat i tillægsoverenskomsten af 3. december 1976 til overenskomsten vedrørende Den internationale konvention for beskyttelse af Rhinen mod forurening, undertegnet i Bern den 29. april 1963 (dvs. 13%).

Med ratifikationen og ikrafttrædelsen af den nye konvention om beskyttelse af Rhinen vil der derfor blive tale om en gradvis nedskæring af Det Europæiske Fællesskabs bidrag fra 13 til 2,5%.

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Bestemmelserne om kontrol med anvendelse af Fællesskabets finansielle bidrag til konventioner af denne art finder anvendelse.

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål

- Generelt mål: at skabe betingelserne for et bedre samarbejde mellem de kontraherende parter i konventionen om beskyttelse af Rhinen med henblik på at fremme bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af vandressourcerne og fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale miljøproblemer.
- Specifikke mål: at sikre bæredygtig udvikling af Rhinens økosystem, at sikre fremstilling af drikkevand af Rhinens vand, at forbedre sedimenternes kvalitet, så klapmateriale herfra kan dumpes og udlægges uden belastning af miljøet, at forebygge vandstigninger og sikre beskyttelse mod oversvømmelser i global sammenhæng under hensyntagen til de økologiske krav, at bidrage til at sanere Nordsøen i tilknytning til de andre foranstaltninger til beskyttelse af dette hav.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

De internationale konventioner om beskyttelse af floder er et effektivt middel til at bekæmpe grænseoverskridende vandforurening gennem internationalt samarbejde.

Et fælles udgangspunkt for valg af prioriterede opgaver, indkredsning af foranstaltninger og gennemførelse heraf øger effektiviteten og er samtidig omkostningsbesparende.

Fællesskabets deltagelse har hidtil vist sig at være nyttig og nødvendig og er det fortsat i betragtning af de nye målsætninger i den nye konvention og nødvendigheden af at sikre sammenhæng med fællesskabslovgivningen, navnlig med kravene i det kommende rammedirektiv om vandpolitikken. Endvidere er Fællesskabets deltagelse i overensstemmelse med retningslinjerne i det femte handlingsprogram "Hen imod en bæredygtig udvikling", hvor internationalt samarbejde anføres som en af Fællesskabets prioriterede opgaver.

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Konventionen om beskyttelse af Rhinen fra 1976 har i høj grad bidraget til at forbedre vandkvaliteten i Rhinen gennem bekæmpelse af forurening af overfladevandet med farlige stoffer: iltindholdet i Rhinens vand er forbedret, og udledningen af de vigtigste forureningsstoffer er halveret. Der skal imidlertid fortsat gøres en indsats for at bekæmpe diffus tilførsel af forureningsstoffer og for at begrænse farlige stoffer, som f.eks. tungmetaller og organiske hallogenerforbindelser af industriel oprindelse.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (BUDGETTETS DEL A)

10.1. Indebærer foranstaltningen en forøgelse af Kommissionens personale?

Foranstaltningen medfører ikke nogen forøgelse i antallet af ansatte. Personalebehovet dækkes med personaleressourcer, der allerede findes i GD ENV.

10.2. Hvor store drifts- og personaleudgifter medfører foranstaltningen?

Ikke relevant.

10.3. Virkninger for de andre driftsudgifter

Der regnes med 15 tjenesterejser pr. år til Kommissionens, delegationsledernes eller ekspertkomitéernes møder i sekretariatets hovedkontor i Koblenz eller i en anden by i en kontraherende part, dvs. $400 \text{ €} \times 15 = 6000 \text{ €}$.